

Acomiadament a Medicina Preventiva

El metge Josep M. Sánchez ha deixat la plaça que ocupava en el Servei de Medicina Preventiva per anar a treballar a l'Hospital de la Vall d'Hebrón. Sánchez es va incorporar a l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta el març de 1990 i des d'aleshores ha estat com el *metge de família* del personal de l'Hospital. D'entre les seves tasques, cal destacar les revisions periòdiques als treballadors i campanyes de prevenció d'infeccions. Ha col·laborat per millorar les condicions de treball del personal i actualment formava part de diverses comissions del centre. També formava part del comitè de redacció d'aquesta revista. Des d'aquestes línies li desitgem molta sort en el seu nou lloc de treball.

Reformes a dues plantes del centre

Les unitats d'hospitalització 5-A (Cirurgia Traumatològica) i 6-B (Cirurgia General) estan tornant a la normalitat després d'estar tancades un temps per pintar-les i fer-hi algunes millores com ara, les dutxes, la revisió de l'aire condicionat, la col·locació d'agafadors a tots els lavabos, la revisió de la central de timbres i l'habilitació d'un despatx per a informació a malalts i familiars. També s'han fet reformes en la part central de la quarta planta, on s'ubicaran els despatxos de la Fundació Doctor Josep Trueta i els de la Unitat de Treball Social.

Porters automàtics a diverses unitats

Les unitats de Prematurs, Lactants, Cures Intensives, Coronàries i Reanimació són de circulació restringida i, per això, s'han col·locat porters automàtics a totes les portes d'accés. Aquesta nova mesura s'ha fet a causa de les característiques assistencials d'aquestes unitats. Així es facilita la comunicació exterior amb l'interior i s'evita el trànsit de persones alienes a la unitat. Abans, les persones que volien passar havien d'esperar que sortís algú, però d'altres entraven sense permís i dificultaven el bon funcionament dels serveis.

Bust del Doctor Josep Trueta. El conseller de Sanitat i Seguretat Social, Xavier Trias, va inaugurar el passat dia 7 de setembre el bust del doctor Josep Trueta que està instal·lat als jardins de l'entrada principal del centre. Aquesta escultura és una rèplica de l'original que hi ha a la Biblioteca Nacional de Catalunya, a Barcelona. La família Trueta, el Col·legi Oficial de Metges de Girona i el Departament de Sanitat i Seguretat Social han finançat conjuntament la reproducció i ubicació de l'obra. A l'acte, també hi van assistir les filles del doctor Josep Trueta, prestigiós cirurgià nascut l'any 1897 i que va morir el 1977. Amb aquest bust es vol fer memòria a la llarga trajectòria professional de qui va portar a terme un procediment de tractament de les fractures obertes durant la Guerra Civil Espanyola. La seva obra i estudis han estat molt divulgats, sobretot a Gran Bretanya, on va desenvolupar part de la seva carrera mèdica durant l'exili. El 1940, Josep Trueta va escriure *The Spirit of Catalonia* per donar a conèixer la problemàtica de Catalunya al món anglosaxó i que es va traduir al català a Mèxic deu anys més tard. L'Hospital, que abans era anomenat Residencia Sanitària General Álvarez de Castro, va canviar el seu nom pel d'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta el 23 d'abril de 1990.

I Concurs de fotografia. La Fundació Doctor Josep Trueta organitza el primer concurs de fotografia obert a tothom que hi estigui interessat. Amb aquesta iniciativa, la Fundació pretén apropar el món sanitari a d'altres àmbits socials. Hi poden participar totes aquelles persones, ja siguin professionals o aficionats. El tema serà sanitari i es presentarà en blanc i negre o color. Les fotografies han de ser entre 13x13 cm o 24x24 cm. Cada participant pot presentar un màxim de quatre fotografies. Els originals s'han de presentar reforçats amb una cartolina, quatre centímetres més grans que la foto. Les fotografies es lliuraran en un sobre tancat i acompanyat d'un altre sobre, en el qual hi haurà una etiqueta adhesiva on constaran les dades del concursant (nom, cognoms i adreça) i el tema de la fotografia. Premis: en categoria professional, un únic premi de 100.000 pessetes; en aficionats, un primer premi dotat amb 30.000 pessetes i un segon, amb 20.000. Els premis es poden declarar deserts. Les fotografies s'han de presentar a la Unitat de Comunicació i d'Atenció a l'Usuari de l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta. El termini de presentació és el 15 d'octubre.

Ir Concurs de Fotografia 95

BASES

- El concurs es dirigeix a professionals i a aficionats. Per participar en la categoria professional, l'usuari d'enviar la seva fotografia.
- El tema del concurs és sanitari i es presentarà en blanc i negre o color.
- Les fotografies han de ser originals i no poden ser reproduccions.
- El format de les fotografies ha de ser de 13x13 cm o 24x24 cm.
- Cada participant pot presentar un màxim de quatre fotografies.
- El concurs s'ha de presentar reforçat amb una cartolina de 4 cm més gran que la fotografia.
- Les fotografies s'han de presentar en un sobre tancat i acompanyat d'un altre sobre, en el qual hi haurà una etiqueta adhesiva on constaran les dades del concursant (nom, cognoms i adreça) i el tema de la fotografia.
- Premis:
 - Categoria professional: 1r premi: 100.000 Ptas.
 - Categoria aficionats: 1r premi: 30.000 Ptas.
 - 2n premi: 20.000 Ptas.
- En tots els casos, els premis es declararan deserts.
- Les fotografies s'han de presentar a la Unitat de Comunicació i d'Atenció a l'Usuari de l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta, entre el 15 d'octubre de 1995 i el 15 de novembre de 1995.
- El concurs s'ha de presentar a la Unitat de Comunicació i d'Atenció a l'Usuari de l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta, entre el 15 d'octubre de 1995 i el 15 de novembre de 1995.
- Les fotografies s'han de presentar a la Unitat de Comunicació i d'Atenció a l'Usuari de l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta, entre el 15 d'octubre de 1995 i el 15 de novembre de 1995.
- Les fotografies s'han de presentar a la Unitat de Comunicació i d'Atenció a l'Usuari de l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta, entre el 15 d'octubre de 1995 i el 15 de novembre de 1995.
- El concurs s'ha de presentar a la Unitat de Comunicació i d'Atenció a l'Usuari de l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta, entre el 15 d'octubre de 1995 i el 15 de novembre de 1995.
- Les fotografies s'han de presentar a la Unitat de Comunicació i d'Atenció a l'Usuari de l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta, entre el 15 d'octubre de 1995 i el 15 de novembre de 1995.
- El concurs s'ha de presentar a la Unitat de Comunicació i d'Atenció a l'Usuari de l'Hospital de Girona Doctor Josep Trueta, entre el 15 d'octubre de 1995 i el 15 de novembre de 1995.

AMB DATA DE CADUCITAT

L'inconscient, ens recorda Freud, ignora la mort. L'oblit que som delicadeses de la vermina no és símptoma de la postmodernitat. Asclepi, altrament dit, Esculapi, ensinistrat en l'art de la medicina, curava l'incurable i ressuscitava la defunció. Zeus, davant d'aquella idolatria de la immortalitat, una flagrant transgressió de l'ordre natural, s'enfurismà i des de l'Olimp arrancà un raig de sol, el llançà a la Terra i el bondadós de l'Asclepi no en sortí ben parat. Tant és que Aristòtil ens recordi que si l'home és mortal i el malalt és humà, el malalt és mortal. Les premisses provoquen recel i la conclusió incredulitat.

Tractar un malalt per imperatiu hipocràtic, *perquè així s'ha de fer, l'art pour l'art*, obstinar-se a salvar vides, costi el que costi, és una quixotada tan exorbitant com pretendre buidar la mar dins un clot de la platja. Tal vegada tranquil·litzi unes consciències impregnades de viacrucis, amb vocació de Simó de Cirene, pels qui l'agonia serà dolorosa o no serà, però oblida un detall que poques vegades es té en compte: quan no es pot fer res per la vida d'un malalt, hauríem de procurar almenys que se n'anés amb un record amable d'aquesta vall.

L'acarnissament terapèutic, així conegut, de vegades és inevitable, d'altres agraït, però sovint, davant d'una mort anunciada, resulta gratuït. La mort d'un sol malalt, entre unes parets anònimes i allunyat dels seus, ens hauria de fer pensar que el progrés en general i el mèdic, en particular, té les butxaques foradades i alguna cosa hem perdut pel camí.

Qui més qui menys sortia de l'habitació de l'amic Josep Baeza amb la cua entre cames, per dir-ho d'una manera. Llegir en el front d'una persona estimada la data de caducitat caducada és motiu de pena i de mals averanys (l'esmolat falçó xiulant darrera el clatell!). Però ell en certa manera féu seves les paraules del poeta Rilke: "Vull morir la meua pròpia mort, no la mort dels metges".

Jordi Costa, metge intensivista

Hi ha moltes feines a l'Hospital, siguin o no sanitàries, que no es veuen i que moltes vegades no es reconeixen però que són bàsiques perquè rutlli el centre. La Unitat de Manteniment de l'Hospital n'és una. Aquest departament, que procura per la màxima confortabilitat i pel bon funcionament de les instal·lacions, s'encarrega del manteniment general i de l'electromedicina.

Fer rutllar l'Hospital

L'objectiu d'aquesta Unitat és que funcioni la infraestructura del centre amb el mínim cost possible. La Unitat de Manteniment compta amb una plantilla pròpia encarregada de la conservació de l'edifici i de les instal·lacions de l'Hospital. Una empresa externa (Iberman) s'encarrega de la reparació d'equips i aparells electromèdics sota la direcció de Manteniment. La plantilla de manteniment està formada per un cap de manteniment, dos administratius, dos caps de torn, un responsable de l'Oficina Tècnica i Seguitment d'Obres i 27 operaris de diferents oficis distribuïts en torns de matí, tarda i nit, que cobreixen les tasques d'instal·lacions i reparacions de l'Hospital tots els dies de l'any. L'Hospital té establerts convenis amb les escoles de formació professional de Girona i accepta alumnes per fer pràctiques en la Unitat de Manteniment.

Personal polivalent

Inicialment, aquesta Unitat la va dirigir durant trenta anys Antoni Martínez, que també era cap dels zeladors. "Va ser l'embrió del que ara és la Direcció de Serveis Generals. Martínez vivia a l'Hospital i coneixia totes les instal·lacions. Era una persona que havia començat de peó i que tenia una gran experiència. El sistema funcionava amb menys maquinària i amb força menys personal però aquest era polivalent", recorda Edisti Vidal. Vidal ja va treballar en la construcció del centre abans que fos inaugurat i ha viscut la modernització de l'Hospital, des que funcionava amb carbó, després amb fuel-

Els membres del servei de manteniment

oil i, més tard, la central tèrmica i l'automatització. Joaquim Blay, cap de manteniment, considera que l'Hospital està en una fase de transició. "Comptem amb un bon equip, tenim gent que treballa bé, que és responsable de la seva feina i que domina perfectament les instal·lacions del centre. Tot això es reflecteix en resultats: proves periòdiques en els grups electrògens, els quiròfans, l'esterilització, la planta d'aigües, la diàlisi, les millores de calefacció, l'aire condicionat i també en el control de gasos i altres. Crec que quan es detecta un problema, el temps de resposta és ràpid i se soluciona", diu Blay.

Els objectius de futur de la Unitat de Manteniment són aconseguir que tots els operaris, mitjançant la formació continuada, amplïin els coneixements tècnics de les instal·lacions per resoldre amb rapidesa qualsevol situació.

També s'està posant en marxa una

Oficina Tècnica amb el suport informàtic necessari per tal que sigui una unitat de manteniment moderna.

Anecdotari

Els membres d'aquesta unitat han passat moltes situacions i de tots colors. Un any que va nevar molt a Girona, les terrasses i la rampa d'urgències van quedar intransitables de tanta neu. Van decidir treure-la de les terrasses perquè suportava molt de pes, però quan llançaven la neu amb palades a baix, es van carregar els vidres dels fanals sense adonar-se'n. Després van tenir doble feina. Abans, quan el personal d'aquest servei havia de reparar les cambres mortuòries, s'havia de posar a dins i passaven una mala estona. Ara han fet algunes modificacions per poder arreglar-les des de fora. Algú va demanar al cap de manteniment que les cambres es poguessin obrir des de dins, per si la persona que hi posaven no estigués morta.

Joaquim Blay Martí. Cap de la Unitat de Manteniment. És enginyer tècnic elèctric amb l'especialitat d'electrònica. Va entrar a treballar a l'Hospital l'abril de 1989. Anteriorment i durant tretze anys, va ser el responsable tècnic elèctric a l'empresa Manufactures Antoni Gassol, a Salt. Li agraden els esports en general i, molt especialment, el futbol, el tennis i l'atletisme.

Edisti Vidal Rovira. Mestre industrial. És el cap de torn del matí. Treballa a l'Hospital des de 1956. És tècnic en electricitat industrial i especialista de bobinat de motor. Li agrada la vida a l'aire lliure i gaudeix conreant el seu hort. També li agrada passejar i anar a buscar bolets.

Pere Oliveras Ferreros. Mestre industrial. Té l'especialitat en línies elèctriques. És el cap del torn de tarda. Va entrar a treballar a l'Hospital el juliol de 1979. Ha fet cursos d'electrònica, de fred i aire condicionat i de pneumàtica hidràulica. Li agrada el futbol i el bàsquet i anar amb bicicleta.

Jaume Fernández Baró. Mestre industrial elèctric. Treballa al centre des del juny de 1985. Va fer un curs de transnacional d'instal·lacions automatitzades i va realitzar pràctiques a Itàlia i un curs de transnacional de domòtica i instal·lacions auxiliars i va fer les pràctiques a França. Li agrada la informàtica, anar amb bicicleta i buscar bolets. En Jaume també és radioafecionat.

- * 81 habitacions
- * Sales de Convencions, Congresos i Banquets
- * Restaurant
- * Pàrquing

Tel. 47 71 00

GIRONA

Fax: 47 72 96

- * Elaborem el vostre pressupost a mida i us donem suport en l'organització

FRANCISCO SORIA MELGUIZO, S. A.
Leopoldo Acosta Camps

Abad Escarré, 20
Tel. (972) 21 73 89 - Fax (972) 20 89 16
17007 Girona

MATERIAL DE LABORATORI

Marta Sitjas, infermera de quiròfan, va néixer a la Celler de Ter ara fa 49 anys, encara que sempre ha viscut a Arbúcies, població de la qual està enamorada. Ja de petita volia ser infermera. Primer va tre-

ballar un any d'ajudant de mestra però poc després va entrar a l'Hospital. Eren un grup de 14 internes que feien d'alumnes durant l'any i a l'estiu treballaven d'auxiliars. Recorda que només disposaven d'un cap de

setmana lliure al mes. Va formar part de la primera promoció que no va entrar directament: va haver d'esperar tres anys com a interina abans que es convoques sin les primeres oposicions.

Sota les làmpades halògenes

A Sitjas li han proposat diversos cops ser supervisora però assegura que no sap ni li agrada manar

Com recorda els seus inicis a l'Hospital?

-Vaig entrar a quiròfan des del primer moment. He estat sempre sota les làmpades. Érem infermeres internes i no teníem horari, treballàvem sempre que hi havia feina. No hi havia festes i només lliuràvem un de cada dos caps de setmana. També teníem un mes de vacances. A canvi de tot això, l'estança era gratuïta. En aquella època érem només 30 infermeres. A quiròfan, es treballaven totes les especialitats sense distinció. Ajudàvem a anestèsia, instrumentàvem i també fèiem ajudanties quirúrgiques quan convenia. Si en algun moment era necessari, fins i tot havíem arribat a intubar algun malalt perquè els metges no eren allà. Havíem de fer miracles amb molt pocs recursos.

Ara això ha canviat. Quina opinió en té?

-Em sembla que la gent ara està molt ben acostumada: necessitem tres monitors i cinc vies per a un sol malalt. Abans ens ho fèiem amb molt menys. De totes maneres, crec que això repercuteix en una seguretat molt més gran per al malalt i això és un avanç importantíssim. Em sembla bé que s'hagi arribat aquí. Per a mi també representa que no m'atabali tant. M'agafo les coses amb més tranquil·litat perquè les he viscut d'una altra manera. No tornaria a aquella època per res del món, però ara també hi ha moments en què ens passem una mica. S'ha de trobar un equilibri.

Marta Sitjas assegura que de petita li agradava molt la geografia, potser per això gaudeix viatjant. Concix bona part d'Europa i també ha estat a l'Àfrica, a l'Índia, al Japó, al Canadà i a la Patagònia. "La meua afeció més gran es pujar i caminar muntanyes. M'agrada molt la natura, contemplar el paisatge. També he practicat molt l'esquí de pista i alpi o de muntanya encara que és més dur perquè la meteorologia pot girar-se ràpidament", explica Sitjas. Aquesta infermera de quiròfan ha fet alguns cims. Del Pirineu ha pujat l'Aneto, el Monte Perdido, la Maladeta, la Pica d'Estats... a la resta d'Europa ha estat al Mont Blanc, als Alps i als Andes. De l'Àfrica ha fet tres pics de l'Atlas de 4.000 metres i al Nepal ha arribat als 5.800 metres d'alçada. "Recordo que al Nepal vaig agafar un greu constipat i com a remei feia vapors amb les verdures bullides -amb cols, patates..., dins una tenda al mig del glaç."

Què en pensa de la formació actual de les infermeres?

-Arriben amb molta teoria però tenen una mancança de pràctica. Nosaltres érem diferents: primer apreníem a treure les castanyes del foc, treballàvem sobre el malalt.

Què va canviar a partir de la jerarquització?

-Es van començar a establir els diferents torns. Es van separar els quiròfans: cirurgia i trauma. Van començar a crear-se les supervisions. El

doctor Fernández Gutiérrez em va demanar de ser supervisora de quiròfan i ens en vam ocupar sor Catalina i jo. Vaig començar a tractar temes de personal, els torns, etc.

I l'època de l'ampliació de l'Hospital?

-Vaig tornar a fer de supervisora durant un any. Vaig intentar col·laborar i plantejar-me una sèrie d'objectius. Alguns es van portar a terme i d'altres no. També em vaig adonar que potser jo no en sabia prou, que no sé

manar, no m'agrada, encara que la gent es pensi que sí. M'ho han tornat a demanar un parell de vegades. L'Assumpció Puigvert i jo som ara les més velles i per això ens tempten sovint. Fins i tot vaig estar uns mesos de directora d'Infermeria. M'ho va demanar el doctor Sabrià pare, que aleshores era director mèdic. Va ser una època de transició en què els càrrecs no estaven ben definits.

Les seves companyes diuen que amb una expressió ja saben el que vol...

-Potser sí. Jo m'he sentit sempre molt ajudada per les companyes. Quan vaig deixar la primera supervisió, estava molt cansada i fins i tot vaig pensar a deixar l'Hospital. Però ara penso que treballaré aquí, al quiròfan d'urgències fins que em jubili. Penso jubilar-me als 60 anys perquè no crec arribar als 65.

Ha pensat mai a dedicar-se a la docència?

-No per fer-ho de manera exclusiva. M'agrada la docència del dia a dia. La que es fa amb la pràctica. Si la meua experiència serveix per alguna cosa no m'importa ensenyar-ho a la gent. Sempre he procurat fer-ho amb la gent jove que ha anat arribant.

Deu haver vist passar molta gent?

-M'en recordo molt bé de la gent. Tinc molta memòria visual. Veig persones per Girona i recordo bé el nom, el llit on eren i el que els va passar.

Nationale-Nederlanden
CENT CINQUANTA ANYS ASSEGURANT MILIONS D'EUROPEUS.

Sucursal a Girona: Crta. de Barcelona, 57-59 Entl.
17001 GIRONA. Telèfon: (972) 22 08 22

